

ПРАВОВІ ЗАСАДИ СТВОРЕННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ В УКРАЇНІ

ГУЛАК Олена Василівна - доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного та фінансового права Національного університету біоресурсів і природокористування України

<https://orcid.org/0000-0001-9004-0185>

ПІДДУБНИЙ Олексій Юрійович - доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри цивільного та господарського права Національного університету біоресурсів і природокористування України

<https://orcid.org/0000-0003-4867-4613>

АРТЕМЕНКО Олена Вікторівна - кандидат юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного та фінансового права Національного університету біоресурсів і природокористування України

<https://orcid.org/0000-0003-2041-8925>

DOI: <https://doi.org/10.71404/EP.2025.3.12>

У статті здійснено комплексний аналіз правових засад створення та функціонування індустриальних парків в Україні як одного з ключових механізмів стимулювання структурної трансформації економіки, підвищення інноваційного потенціалу та залучення інвестицій у високотехнологічні галузі. Розглянуто нормативно-правову базу, що регулює діяльність індустриальних парків, зокрема Закон України «Про індустриальні парки», Господарський кодекс, Податковий і Митний кодекси, а також відповідні постанови Кабінету Міністрів щодо ведення Реєстру індустриальних парків. Проаналізовано ключові проблеми, що виникають у процесі створення та функціонування індустриальних парків, зокрема недостатню кількість облаштованих майданчиків, відсутність ефективних механізмів моніторингу та підтримки, а також низький рівень інвестиційної активності. Запропоновано заходи для вдосконалення нормативно-правового забезпечення, серед яких – впровадження прозорих і конкурентних критеріїв відбору, диференційованих моделей державної підтримки з урахуванням галузевих та регіональних особливостей, створення спеціалізованого координаційного органу, спрощення дозвільних процедур через принцип

«єдиного вікна» та активізація державно-приватного партнерства. Відзначено важливість інтеграції екологічних стандартів та запровадження системи регулярного моніторингу і публічного звітування. Запропоновані рекомендації спрямовані на забезпечення сталого розвитку індустриальних парків, підвищення їх інвестиційної привабливості та ролі в економічній безпеці України. Стаття є корисною для науковців, практиків, а також суб'єктів державної політики в галузі промислового розвитку та інвестицій.

Ключові слова: індустриальні парки, правове регулювання, державна підтримка, інвестиції, промислова політика, економічний розвиток, нормативно-правова база, інфраструктура, державно-приватне партнерство, адміністративне управління, моніторинг, структурна трансформація економіки, адміністративні процедури.

Актуальність теми

Індустриальні парки є важливим інструментом стимулювання структурної трансформації економіки та підвищення її інноваційного потенціалу, що підтверджується численними міжнародними дослідженнями. За даними Світового банку та OECD,

ефективно функціонуючі індустриальні парки сприяють концентрації виробничих і науково-технічних ресурсів, прискоренню технологічного розвитку та збільшенню експорту високотехнологічної продукції. Враховуючи глобальні тенденції цифровізації та автоматизації виробництва, створення подібних кластерів набуває особливої актуальності для забезпечення конкурентоспроможності національних економік.

Для України, яка перебуває на етапі індустриальної модернізації, індустриальні парки виступають одним із ключових факторів підвищення ефективності промислового виробництва та залучення інвестицій у високотехнологічні галузі. Науковці та експерти наголошують, що розвиток таких парків сприяє формуванню інноваційної екосистеми, яка забезпечує тісну взаємодію між державним сектором, бізнесом та науковою спільнотою, створюючи передумови для сталого економічного зростання.

Правове регулювання індустриальних парків є ключовим чинником формування прозорого та стабільного інвестиційного середовища, що відповідає сучасним вимогам міжнародної практики. Визначення чітких нормативно-правових засад сприяє оптимальному функціонуванню індустриальних кластерів, захисту прав суб'єктів господарювання та забезпеченню координації між різними рівнями влади, що має стратегічне значення для реалізації економічних пріоритетів України.

Метою дослідження є комплексний аналіз правових засад створення та функціонування індустриальних парків в Україні з метою виявлення ключових принципів і норм, які забезпечують ефективне регулювання їх діяльності, а також формування рекомендацій щодо вдосконалення нормативно-правової бази для стимулювання сталого розвитку індустриальних кластерів у контексті модернізації національної економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Проблема правового регулювання індустриальних парків в Україні досліджується низкою науковців, які підкреслюють їх важ-

ливість для регіонального розвитку. Т. Тучак та Я. Німак розглядають сутність індустриальних парків та акцентують на ролі податкових і митних пільг для стимулювання діяльності учасників, що сприяє розвитку високотехнологічної промисловості. Вони також обґрунтовують значення нової Стратегії розвитку індустриальних парків для створення привабливого інвестиційного середовища [1]. В.М. Масін фокусується на правовому регулюванні індустриальних парків на землях сільськогосподарського призначення, аналізує чинні нормативи та пропонує законодавчі зміни для підвищення ефективності їх створення, зокрема в освітніх закладах [2]. О. П. Кулич наголошує на визначенні індустриального парку як спеціально організованої території з розвиненою інфраструктурою для розміщення виробничих та адміністративних об'єктів, що має важливе значення для розвитку інновацій [3]. Ж. В. Гарбар досліджує податкові механізми підтримки індустриальних парків, порівнюючи український та міжнародний досвід. Вони зазначають, що, попри наявність нормативної бази, більшість проєктів залишаються декларативними, проте функціонування парків позитивно впливає на соціально-економічний розвиток регіонів (на прикладі Вінниці) [4]. М. Садченко та І. Крикунов пропонують уніфікувати поняття «індустриальний», «технологічний» та «промисловий» парк, акцентуючи увагу на різноманітності видів діяльності та необхідності вдосконалення правового регулювання для підвищення ефективності та мобільності парків [5]. Таким чином, існуючі наукові дослідження охоплюють широкий спектр питань, пов'язаних із правовим статусом, організацією, податковою політикою та функціональним призначенням індустриальних парків в Україні. Загальний висновок науковців свідчить про необхідність подальшого вдосконалення нормативно-правового забезпечення індустриальних парків для посилення їх ролі в національному економічному розвитку.

Виклад основного матеріалу

Становлення правового режиму індустриальних парків в Україні є частиною

ширшого процесу формування національної політики підтримки промисловості, регіонального розвитку та інвестиційної привабливості. Уперше законодавче визначення терміна «індустріальний парк» було закріплено ще у 2012 році в Законі України «Про індустріальні парки» [6], що започаткував правову основу для створення таких об'єктів інфраструктури. Цей Закон визначає індустріальний парк як визначену ініціатором створення індустріального парку, відповідно до містобудівної документації, облаштовану відповідною інфраструктурою територія, у межах якої учасники індустріального парку можуть здійснювати господарську діяльність у сфері переробної промисловості, переробки промислових та/або побутових відходів (крім захоронення відходів), альтернативної енергетики, зберігання енергії, а також науково-технічну діяльність, діяльність у сфері інформації і електронних комунікацій на умовах, визначених цим Законом та договором про здійснення господарської діяльності в межах індустріального парку. Це визначення фокусує увагу на індустріальному парку як на інструменті державної політики розвитку промисловості, що має конкретні функціональні цілі та організаційні механізми. Одночасно із законодавчим визначенням, у науковій літературі спостерігається розмаїття підходів до трактування цього феномену.

Власне в наукових публікаціях індустріальні парки розглядаються як сучасна форма організації промислових кластерів з окресленими цілями та функціями. Так, О. М. Бойко описує їх як нову організаційну форму неоіндустріального відродження промислового потенціалу країни, яка сприяє кластеризації промислових і науково-технічних ресурсів і розвитку інвестиційно-інноваційної політики [7]. Г. В. Олексюк вказує, що індустріальні парки мають системний і комплексний характер, поєднуючи локальний економічний потенціал з концепціями державної підтримки; вони виконують функцію інструмента зміцнення інвестиційного клімату регіонів та є базисом для модернізації промислової інфраструктури [8, с.100]. Таким чином, індустріальні парки в Україні виступають не лише

просторово визначеними індустріальними зонами, а й інституційно та функціонально сформованими елементами економічної політики, що поєднують інтереси держави, бізнесу та територіальних громад.

Слід відзначити, що в сучасних умовах глобалізації та технологічних змін створення індустріальних парків набуває особливо значення як один із ключових напрямів економічного розвитку держави. З цього приводу слушною є думка А. О. Сошникова та Ю. О. Єршової, які підкреслюють, що індустріальні парки виступають «одним із інструментів залучення інвестицій та розвитку інвестиційно-інноваційної економіки» [9, с. 19].

Законодавче регулювання індустріальних парків доповнюється положеннями Господарського кодексу України, який містить загальні засади ведення господарської діяльності, що застосовуються і до функціонування підприємств у межах індустріальних парків. Зокрема, це стосується організаційно-правових форм, механізмів інвестиційної діяльності, договірних відносин тощо [10].

Податковий кодекс України визначає можливість надання податкових стимулів для учасників індустріальних парків, зокрема в частині звільнення від окремих податків, які можуть бути запроваджені в рамках державної підтримки [11]. Аналогічно, Митний кодекс України містить положення, що дозволяють у певних випадках звільнення від сплати ввізного мита на обладнання, сировину та інші матеріали, що імпортуються для використання в межах індустріального парку, а також застосування спеціальних митних процедур [12].

Значну роль у нормативному забезпеченні відіграє також постанова Кабінету Міністрів України від 13 липня 2022 року № 805 «Про затвердження Порядку ведення Реєстру індустріальних (промислових) парків», яка встановлює порядок включення індустріальних парків до Реєстру, вимоги до оформлення документів, підстави для прийняття рішень про включення або виключення з Реєстру, а також правила обліку інформації про учасників та керуючі компанії [13].

Крім того, Міністерство економіки України та інші центральні органи виконавчої влади розробляють та затверджують методичні рекомендації, інструкції, порядки використання бюджетних коштів для розвитку індустріальних парків, критерії ефективності їх діяльності, порядок моніторингу тощо. Таким чином, правова основа функціонування індустріальних парків в Україні є комплексною та багаторівневою, охоплюючи як спеціальне законодавство, так і загальні норми господарського, податкового, митного й регіонального права, забезпечуючи створення умов для ефективної реалізації державної промислової та інвестиційної політики.

Обов'язковими ознаками індустріального парку є наявність промислових земель із чітко визначеним видом дозволеного використання, що відповідає потребам виробничої діяльності. Важливо також забезпечити спеціалізовані об'єкти капітального будівництва, зокрема виробничі, логістичні та адміністративні споруди, а також розвинути інженерну інфраструктуру – мережі електро-, водо-, газопостачання, водовідведення, телекомунікації та зручні транспортні під'їзди. Ключову роль у функціонуванні парку відіграє керуюча компанія, яка організовує діяльність резидентів, обслуговує інфраструктуру та сприяє залученню інвестицій. Врегульовані юридичні умови передбачають визначення категорії земель, видів їх дозволеного використання, отримання необхідних погоджень із компетентними службами у сферах пожежної та екологічної безпеки, а також суворе дотримання норм і вимог чинного законодавства [14, с.74].

Залежно від характеру послуг, які пропонуються учасникам проєктів, індустріальні парки класифікують на три основні типи. Перший тип – це парк «грінфілд» (greenfield), що передбачає надання інвесторам вільної, незабудованої земельної ділянки для купівлі чи оренди з метою подальшого будівництва. У разі потреби, керуюча компанія може також забезпечити виконання будівельних робіт на замовлення резидента. Другий тип – парк «браунфілд» (brownfield), який орієнтований на використання вже існуючої промислової або

іншої інфраструктури. Йдеться про готові виробничі, складські чи офісні приміщення, будівлі та споруди, що можуть бути надані в оренду або продані резидентам, з можливістю проведення реконструкції чи капітального ремонту. Як приклад можна навести територію колишніх заводів або фабрик, що отримали нове функціональне призначення. Третій тип – комплексний парк, який поєднує характеристики як грінфілду, так і браунфілду. Такий парк одночасно пропонує земельні ділянки для нового будівництва та вже готові об'єкти нерухомості, що можуть бути передані учасникам в оренду або продані [7].

Індустріальні парки є однією з найбільш поширених форм спеціальних економічних зон (СЕЗ), що створюються як у розвинених країнах, так і в державах, що перебувають на стадії розвитку. Вони відіграють важливу роль у залученні стратегічних інвесторів та передових технологій до регіонів, що, у свою чергу, сприяє створенню нових робочих місць, стимулює економічну активність та забезпечує додаткові надходження до місцевих і державного бюджетів. Індустріальні (промислові) парки становлять собою юридично визначені та територіально відокремлені земельні ділянки, спеціально призначені для розміщення об'єктів промислового виробництва. На таких територіях нерідко встановлюються спеціальні режими господарської діяльності, а в окремих випадках – застосовуються пільгові податкові умови, що відрізняються від загальнодержавних норм.

У науковій літературі зазначається, що індустріальні парки розглядаються як провідна організаційна форма спеціальних економічних зон (СЕЗ), яка в умовах загальносвітової деіндустріалізації потребує активної державної підтримки. Така підтримка має полягати, зокрема, у запровадженні системи податкових та фіскальних стимулів, що сприяють залученню інвестицій та забезпечують сприятливі умови для діяльності учасників індустріальних парків. Дослідження зарубіжного досвіду свідчать про ефективність таких механізмів, як звільнення від сплати корпоративного податку, податку на додану вартість на операції з про-

грамним забезпеченням, податкові пільги щодо заробітної плати, часткове покриття витрат на соціальне страхування за рахунок державного бюджету, а також звільнення від митних зборів на імпортовану продукцію в межах реалізації інноваційних, дослідницьких та проєктних програм [15, с. 39].

Варто зауважити, що станом на кінець травня 2025 року в Україні офіційно зареєстровано 116 індустріальних парків [16], що свідчить про поступову активізацію державної політики у сфері розвитку промислової інфраструктури. Від 2022 року правовою підставою для створення кожного індустріального парку є окреме розпорядження Кабінету Міністрів України, яким не лише визначається факт створення парку, але й забезпечується його внесення до Реєстру індустріальних (промислових) парків України. Така практика є відображенням прагнення держави до впорядкування процесів формування індустріальних парків та підвищення контрольованості цього сегменту економіки.

Особливої динаміки у створенні індустріальних парків було досягнуто у 2024 році, коли ухвалено найбільшу кількість розпоряджень щодо їх формування. Водночас слід зауважити, що наявність парку в офіційному реєстрі не гарантує його сталого функціонування [17]. Частина індустріальних парків не змогла реалізувати покладені на них завдання, що зумовило їх ліквідацію. Зокрема, розпорядженням КМУ від 21 лютого 2025 року № 151-р з реєстру виключено такі парки, як «Перший еко-індустріальний парк», «Сігма Парк Яричів», «Rivne Industrial Park» та «Малин-Захід». Це свідчить про необхідність не лише створення нових парків, але й забезпечення ефективних механізмів їх підтримки та моніторингу діяльності.

Зростання кількості індустріальних парків у світі зумовлене низкою факторів. По-перше, вони сприяють підвищенню інвестиційної привабливості як для внутрішніх, так і для іноземних інвесторів, особливо у сфері виробництва інноваційної та високотехнологічної продукції. По-друге, такі парки дозволяють державам у рамках правил Світової організації торгівлі (СОТ) законно

підтримувати інвестиційну діяльність шляхом зниження фактичних витрат бізнесу, надаючи різного роду стимулюючі заходи. По-третє, розвиток індустріальних парків сприяє концентрації промислового виробництва на спеціально відведених територіях, що знаходяться поза межами житлових зон, історико-культурних об'єктів та рекреаційних територій. Це дозволяє зменшити антропогенне навантаження на міста, поліпшити екологічну ситуацію та підвищити якість життя населення у відповідних населених пунктах.

Попри низку переваг, які забезпечує створення та функціонування таких парків, серед яких – стимулювання інвестиційної активності, залучення капіталовкладень, поширення інноваційних технологій, підвищення продуктивності праці та поліпшення добробуту населення, процес розвитку індустріальних парків в Україні досі не набув бажаних масштабів. Це відбувається навіть за умов певних зусиль держави в цьому напрямі, зокрема затвердження Кабінетом Міністрів України Стратегії розвитку індустріальних парків на 2023–2030 роки. Вказаним документом визначено, що індустріальні парки є «перевіраним часом та міжнародним досвідом механізмом розвитку економіки» [18].

Концепція створення індустріальних парків протягом тривалого часу активно просувалася як інвестиційними компаніями, так і окремими підприємцями, які вклали значні фінансові та організаційні ресурси в її реалізацію. Одним із ключових мотивів для бізнесу в цьому процесі було прагнення домогтися запровадження податкових та інших стимулюючих пільг, що мали б сприяти швидкому розвитку таких територій. Проте, незважаючи на ці зусилля, питання створення готових до експлуатації індустріальних майданчиків так і не стало пріоритетним напрямом державної економічної політики.

Повномасштабна війна, яка триває в Україні з 2022 року, гостро виявила цю проблему. Сотні підприємств, що опинилися під загрозою знищення або окупації, були змушені терміново шукати безпечні території для релокації своєї діяльності. Водночас

виявилось, що на відносно безпечних регіонах країни відсутня достатня кількість облаштованих індустріальних парків із готовою інфраструктурою, які можна було б оперативно задіяти для переміщення бізнесу. Ця ситуація засвідчила стратегічну помилку в плануванні розвитку промислової інфраструктури: нехтування випереджальним створенням таких парків істотно ускладнює не лише збереження промислового потенціалу, а й стримування економічного спаду в умовах воєнного стану.

Таким чином, війна продемонструвала нагальну потребу в державній політиці, орієнтованій на розвиток індустріальних парків як елемента національної безпеки та економічної стійкості. Йдеться не лише про стимулювання приватних ініціатив, але й про формування системного підходу до створення промислових зон із повною інженерною та транспортною інфраструктурою, які можуть слугувати як для залучення інвестицій у мирний час, так і для забезпечення безперебійної роботи бізнесу в умовах кризових ситуацій.

Ураховуючи сучасний стан розвитку індустріальних парків в Україні, а також виклики, що виникають у процесі їх створення та функціонування, постає нагальна потреба в удосконаленні нормативно-правового регулювання цієї сфери. Для підвищення ефективності державної політики пропонується впровадити більш прозорі та конкурентні критерії відбору і реєстрації парків із публічною оцінкою їхніх бізнес-планів та очікуваного економічного впливу. Важливо також запровадити диференційовані моделі державної підтримки, які враховують галузеві, регіональні особливості та обсяги інвестицій, що дозволить ефективно стимулювати розвиток найбільш перспективних ініціатив. Доцільним є створення спеціалізованого інституційного органу, відповідального за координацію політики, методологічну підтримку та взаємодію між владою і бізнесом. Для залучення приватного капіталу необхідно закріпити можливість державно-приватного партнерства, а також спростити дозвільні процедури для резидентів через принцип «єдиного вікна» з використанням електронних сервісів.

Крім того, важливо надати стабілізаційні гарантії щодо податкових пільг для учасників парків, інтегрувати екологічні вимоги та стандарти ESG, а також впровадити систему державного моніторингу з регулярним аудитором і публічним звітуванням. Такі заходи сприятимуть сталому розвитку індустріальних парків і посиленню їх ролі в економічній безпеці України.

Висновки

Індустріальні парки в Україні визначаються як спеціально облаштовані території з необхідною інфраструктурою, де учасники здійснюють господарську діяльність у сферах переробної промисловості, альтернативної енергетики, науково-технічної діяльності та інформаційних технологій. Вони виступають важливим інструментом державної політики, спрямованої на розвиток промисловості, підвищення інноваційного потенціалу та залучення інвестицій.

Правове регулювання індустріальних парків в Україні здійснюється через низку нормативно-правових актів, серед яких Закон України «Про індустріальні парки», Господарський кодекс, Податковий та Митний кодекси, а також постанова Кабінету Міністрів щодо ведення Реєстру індустріальних парків. Проте, незважаючи на наявність правової бази, процес створення та функціонування таких парків стикається з проблемами, зокрема недостатньою кількістю облаштованих майданчиків, відсутністю ефективного моніторингу та підтримки, а також низьким рівнем інвестиційної активності.

Для подолання цих викликів необхідне вдосконалення нормативно-правового регулювання шляхом впровадження прозорих критеріїв відбору та оцінки індустріальних парків, диференційованих моделей державної підтримки з урахуванням галузевих і регіональних особливостей, а також створення спеціалізованого органу, який координуватиме діяльність у цій сфері. Важливим є спрощення дозвільних процедур для учасників парків, закріплення державно-приватного партнерства, а також запровадження системи моніторингу і звітування. Реалізація цих заходів сприятиме

сталому розвитку індустріальних парків і підвищенню їх ролі в економічній безпеці України.

Література

1. Тучак Т. Німак Я. (2023) Фіскальні важелі та правові засади створення індустріальних парків в Україні. *Економіка та суспільство*, (48). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-48-64>
2. Масін В. М. Перспективи удосконалення правового регулювання створення індустріальних парків на землях сільськогосподарського призначення в Україні. *Правова держава*. 2025. № 58 : до 160-річчя ОНУ імені І. І. Мечникова. С. 159-168. URL: <https://dspace.onu.edu.ua/items/35166a76-5f7d-486a-80cf-f0e70591eaab>
3. Кулинич О.П. Поняття та правові ознаки індустріальних парків. *Право. Людина. Довкілля*. Київ. НУБіП України, 2019. Том 10, № 2. С. 126-132. URL: <https://dglb.nubip.edu.ua/items/d05d1df5-18b7-41ad-b503-5b00d7c0a684>
4. Гарбар Ж. В. Індустріальні парки як інструмент регіонального розвитку. Формування ринкових відносин в Україні. 2020. № 9. С. 73-88. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/frvu_2020_9_9.
5. Садченко М. Проблемні концепції правового регулювання індустріальних та технологічних парків. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. №12. С. 239-243. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pgip_2018_12_45
6. Про індустріальні парки: Закон України від 21 червня 2012 року № 5018-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5018-17#Text>
7. Бойко, В., & Бойко, Л. Індустріальні парки – ефективний механізм залучення інвестицій для відновлення економіки у післявоєнний період. *Економіка та суспільство*, 2023 (49). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-49-23>
8. Олексюк Г. В. Індустріальні парки України: від концепції до реальності. *Регіональна економіка*. 2017. №1(83). С. 98-105. URL: https://ird.gov.ua/pe/doi/re2017.01.098_u.php?
9. Сошников А. О., Єршова Ю. О. Індустріальні парки: колаборація бізнесу, держави та національної науки. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. Серія : Юридичні науки. 2021. № 4. С. 19-24. DOI: <https://doi.org/10.32838/TNU-2707-0581/2021.4/04>
10. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>
11. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
12. Митний кодекс України: Закон України 3.03.2012 № 4495-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17#Text>
13. Про затвердження Порядку ведення Реєстру індустріальних (промислових) парків: Постанова Кабінету Міністрів України від 13 липня 2022 року № 805. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/27-2022-%D0%BF#Text>
14. Данилович-Кропивницька М.Л., Джурик Ю.А. Індустріальні парки в Україні: новий етап розвитку. *Наукові перспективи*. 2022. № 6 (24). URL: https://www.researchgate.net/publication/361728283_INDUSTRIALNI_PARKI_V_UKRAINI_NOVIJ_ETAP_ROZVITKU
15. Юзба В., Самовалов О. Індустріальні парки: інструмент стимулювання економічного розвитку держави. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2019. № 6. С. 37-48.
16. Реєстр індустріальних (промислових) парків. 30.06.2025 р. Управління індустріальних парків та супроводу інвестицій. Мініекономіки України. URL: <https://me.gov.ua/view/485cdf6b-c323-46f1-b6ba-3b6012b1be7d>.
17. Гулак О.В., Піддубний О.Ю., Артеменко О.В. Правове регулювання індустріальних парків в Україні в умовах воєнного стану: виклики, прогалини та перспективи розвитку. *Наукові записки*. Серія : Право. № 18 (2025).
18. Про схвалення Стратегії розвитку індустріальних парків на 2023-2030 роки : Розпорядження Кабінету Міністрів України № 176-р від 24 лютого 2023 р. Законодавство України : інформаційно-пошукова система

тема / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/176-2023-%D1%80#Text>

LEGAL FOUNDATIONS FOR THE ESTABLISHMENT AND FUNCTIONING OF INDUSTRIAL PARKS IN UKRAINE

This article provides a comprehensive analysis of the legal foundations for the establishment and functioning of industrial parks in Ukraine as one of the key mechanisms for stimulating structural economic transformation, enhancing innovation potential, and attracting investment in high-tech industries. The regulatory framework governing the activities of industrial parks is examined, including the Law of Ukraine «On Industrial Parks,» the Commercial Code, the Tax and Customs Codes, as well as relevant Cabinet of Ministers' resolutions on maintaining the Register of Industrial Parks. Key challenges arising in the process of creating and operating industrial parks are analyzed, including the insufficient number of equipped sites, lack of effective monitoring and support mechanisms, and low levels of

investment activity. Measures are proposed to improve the regulatory framework, including the introduction of transparent and competitive selection criteria, differentiated models of state support considering sectoral and regional specifics, creation of a specialized coordinating authority, simplification of permitting procedures through the «one-stop-shop» principle, and the activation of public-private partnerships. The importance of integrating environmental standards and establishing a system of regular monitoring and public reporting is emphasized. The recommendations aim to ensure the sustainable development of industrial parks, enhance their investment attractiveness, and strengthen their role in Ukraine's economic security. The article is useful for researchers, practitioners, and policymakers involved in industrial development and investment.

Keywords: industrial parks, legal regulation, state support, investment, industrial policy, economic development, regulatory framework, infrastructure, public-private partnership, administrative management, monitoring, structural economic transformation, administrative procedures.